

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

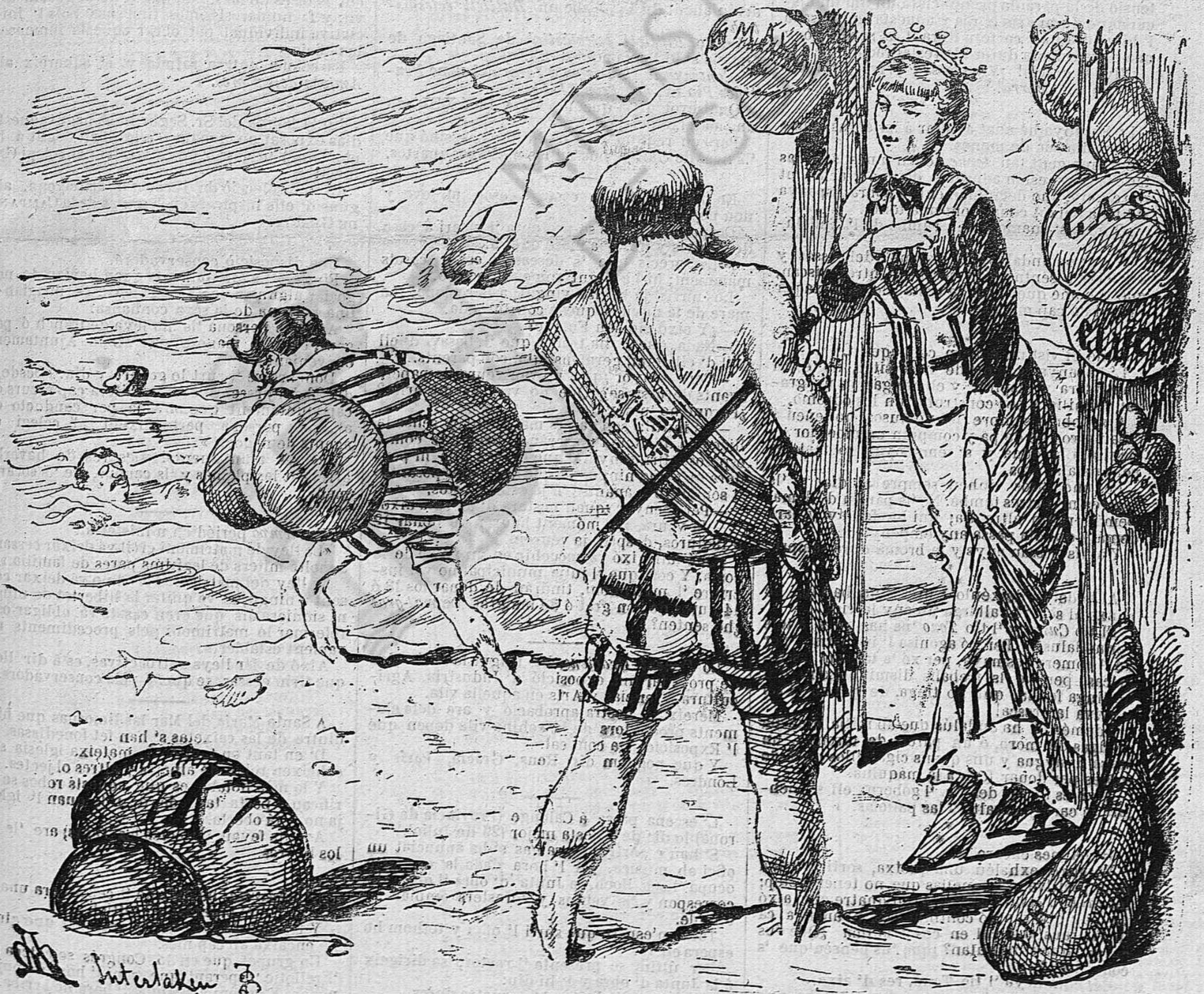
PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto Rico) 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

COSAS DE LA ESTACIÓ.

Interlaken

Cuyti home ¿qué fa aquí empantanagat? ¿qué no veu al seu amich que ja es al aygua?

POLÍTICA ANDALUSA.

¡Olé, salero, viva la gracia! ¡Viva la sal! Y hasta viva l' impost sobre la sal!

Allà en aque la terra del calanyés, dels jechs curts, dels pantalons ajustats y de la faixa vermella; allà en aquella terra de las manolas y de las gitanas, del rumbo y de las malaguenyas, sota aquell sol més calent que 'l cap de un demagogo varen neixen 'ls homes que avuy treballan per la ditxa d' Espanya, d' allà son fills en Cánovas y en Romero Robledo.

A n' en Cánovas l' hi diuen el *tio Tono*; a n' en Romero Robledo, el *tio Curro*; y algú que no 'ls pot veure, tant a l' un com al altre, l' hi diu el *tio ese*.

Jo no sè.

Aquests dos homes varen neixen vestits. Alguna rumbosa gitana quan eràn noys debia pèndrels' hi la mà y dirlos la bona ventura. «Fortuna te dé Dios remorenyo, vete á Madrid y serás ministro.»

L' un y l' altre varen seguir lo consell de la gitana; l' un y l' altre varen fer lo farsell y cap á Madrid falta gent.

El *tio Tono* un dia á Manzanares publica un romansillo que fins converteix als reaccionaris en liberals y ja 'l teniu fet un home. Mès tart convertirà als liberals en reaccionaris y haurá fet las paus ab lo país y ell se quedarà ab totas las ganancias.

El *tio Curro*, qu' es un *curro* en tota la estensió de la paraula pronunciará un dia un discurs que durará sis horas y aquesta andalusada l' hi valdrá una cartera durant la revolució y una altra cartera durant la restauració.

¡Viva la gracia! ¡Viva la sal! ¡Viva 'l rumbo! ¡Viva la gent curra!

L' Espanya ha anat á parar á las sèvas mans. No podia ser de menos.

Son una gent tan *terne*, tenen unas sortidas tant saladas, están adornats de una gracia tant retretxera, que decididament la pobra Espanya s' hi ha deixat caure com una tonta.

¿Qui no s' enamora del rumbo de l' Andalusia?

Y ells son andalusos fins al moll dels ossos y segueixen sentne y n' seràn mentres viscan, que l' home que n' vé de casta, no 'a deixa per res, ni de cap manera.

Jo no hi vist un govern com aquest.

L' Espanya s' mor' de necessitat, no té un clau, plora y suspira, y ells se gastan un grapat de milions per construir un hipódromo.

Aixís obran sempre 'ls andalusos: no tenen á casa un rosegó de pa y compran un mocador de Manila á la dona, y s' empenyan lo matalás per aná als toros.

Los andalusos viuen sempre al dia, y 'ls nostres ministres també. No 'ls parlèu de demá. Demá serà un altra dia; qui ha fet avuy farà demá y qui dia passa any empeny.

Y aixís passen anys y la broma dura sempre.

Al andalus deixéulo jeure. Una bacaina de panxa al sol l' hi allarga un any la vida.

El *tio Curro* y l' *tio Tono* 'ns han près á tots per andalusos. Per xó agonisa l' industria, per xó 'l comerç desmaya, per xó s' tancan las fabricas, per xó 'ls treballs disminueixen: qui no tinga feyna, qui no tinga, de panxa al sol y ¡viva la gresca!

Ademés hi ha andalus que ab mitja dotzena de figas de moro, ó un parell de taronjas, un trago d' aygua y uns quans cigarrillos ne té de sobras per donar foch á la máquina.

Aixó es lo que desitja 'l govern: ell se menjará la carn y nosaltres las pallofas.

Hi ha més encare.

Vosaltres exhaléu una queixa, sortiu ab una rahó positiva, d' aquelles que no tenen retop; los probéu com dos y dos son quatre que aixó vá mal; que si aixó continua nos n' aném á ca 'n Pistrans ó al cel en cos y ánima ¿Que 'us creyéu que s' inmutan? ¿que 'us penséu que 's convensen?

Cá! com deya 'l *tio Tono*, res d' aixó.

En un d' aquests cassos sempre troban una sortida, un estirabot, un xiste, una ocurrencia, una rialleta, un guinyo, una ganyota, qualsevol cosa que 'ns fá caure las armas de las mans. Son molt llestos los andalusos!

Esinútil demostrarlos que estén descontentos. —Pues senyor, vos dirán, mentres no 'n esti- ga jo, ja es lo que basta.

Perque ells aixó si que 'n tenen, no 's tornan may roigs.

Si 'ls donéu algun pebrot se l' amaneixen y se 'l menjan, y com que son andalusos no 'ls falta may la sal.

En una paraula fins nos fan ballar de gana, y si de rabia piquém de peus, son capassos de dir á las nostras barbas, qu es tant lo qu' estén contents, que passém lo dia ballant lo bolero.

Per lo demés no 'ls parlèu de llibertat, ni de treball.

Per ells no hi altre treball que un, que com bons andalusos exerceixen ab verdadera inteligencia.

Lo d' *esquilar* al poble.

P. K.

Lo próxim dimecres, donarém un número extraordinari de CAMPANA per distreure a nostros lectors dels malts temps que 'ns han portat aquesta gent conservadora. —Amaneixin dos quartos més.

A Santiago de Galicia s' publica com per tot arreu ahont hi ha bisbe un *Bulleti eclesiástich*.

En lo *Bulleti eclesiástich* de Santiago de Galicia s' hi llegia aquest dia:

«Continua la suscricion á favor del sumo Pontífice Pio IX, hoy Leon XIII.»

Qualsevol diria que Pio IX y Lleó XIII son una mateixa persona.

Pero en realitat aquí no hi ha més sinó que 'ls neos de Galicia buscan los mateixos quartos.

En un poble de la costa s' casan un jove y una noya.

Després de casats se presenta 'l vicari á casa dels nuvis y diu á la mare d' ella:

—Es precis que s' descasin; están casats malament; hi ha hagut una equivocació.

Los nuvis ja havian vingut á Barcelona. La mare de la novia s' queda consternada.

—¿Y aixó mossen Fulano?

—Nada, que s' ha trobat que 'l besavi d' ell y 'l d' ella eran germans, que son parents....

—Pero senyor ¿qué no van veure 'ls papers avants de casarse? ¿Qué no van examinarlos? ¿Perqué no 'n deya?

—Es inútil: son casats malament y sense la llicencia de Roma no seràn considerats com á esposos. Miri, senyora, que la seva filla hi perdéu més que ningú, perque 'ls homes posantse 'l sombrero y anantse 'n ja están llestos.

—Pero senyor ¿quan costará d' arreglá aixó?

—Ja veurá, pèl moment haurán de donar 12 ó 13 duros, després ja veurém.

¿Qué tal? Aixó va succehir en un poble de la costa. Y com que 'l jutje municipal no vol inscriure 'l matrimoni, tindrán de donar los 12 ó 14 duros de bon grat ó de malgrat. De *mal-grat* ¿ho senten?

Lo *Foment Graciense* ha tingut la felís idea de projectar una exposició d' Industria, Agricultura, Ciencias y Arts en aquella vila.

Mereix la nostra aprobació y are dels elements productors de la vehina vila depen que l' Exposició siga com cal.

Y que poguem dir: Reus, Gracia, París y Lóndres.

L' escena passa á Calonge (Provincia de Girona) lo dia de la festa major (29 de Juliol.)

S' han repartit programas s' ha anunciat un ofici ab música, y á l' hora dada la orquesta ocupa 'l seu lloch, la Junta d' obra 'l que l' hi correspon y 'ls vehins y forasters omplan lo temple.

Tothom espera que surti l' ofici y tothom ho espera en vá.

Per últim se presenta 'l rector; se dirigeix á la Junta d' obra y l' hi diu:

—Senyors; l' ofici costará quatre duros.

Com que no havian fet tractes, la Junta de obras no s' hi convé, envia un recado á la música, surt tothom á la plessa, y vinga ballar sardanas.

Aquesta part no estava anunciada en lo pro-

grama de la festa; pero 'l rector de Calonge vá quedarse sense 'ls quatre duros y ab unas quantas sardanas més á la conciencia.

¡Mirin quins rectors corren! Es clar, com que no hi havia cap més capellá á má, volia fells' hi ser!

L' altre dia á la carretera de Sant Andréu uns civils varen detenir á dos joves que tornavan de Sabadell de posar uns cielo-rasos.

Los civils ván demanals' hi las cédulas y escorcollantlos lo cabasset que duyan, van tirals' hi las eynas per la carretera.

Un dels joves s' esclama y reb un cop de culata al cap; l' altre s' queixa y reb una bofetada.

Després se 'ls ne duhen per camins estraviats; los joves víctimas d' aquest brutal atropello s' posan á plorar creyent que 'ls que aixís se portan fins son capassos de fusellarlos; pero 'ls civils, per evitar que 'n donessin part, los deixan á la línia del carril, dihentlos que continuhin dret fins á Barcelona.

Aixó es molt trist; pero es veritat.

Si senyors, es molt trist no poder sortir per mor dels lladres, y sera molt trist no poder sortir per mor' dels civils.

Los *Amichs dels pobres* han repartit los comptes de dos mesos y una circular reclamant la ajuda dels barcelonins, ja ingressant en la societat, ja donant limosnas aisladas.

La societat sosté las casas de socorro que tants serveys han prestat, sosté ademés una casa de ass lo ahont hi estan al egats y re en educació 'ls orfes de las epidemias y de la guerra civil; y fa numerosíssimas limosnas Sols l' iniciativa individual pot obrar aquests inmensos beneficis.

Barcelona entera saluda y s' adhereix als *Amichs dels pobres*.

En la botiga del Sr. Segur hi ha hagut aquests dias exposat un quadro caligráfic degut á la ploma del professor de caligrafia del colégi Galavotti.

Es una collecció de recorts de Barcelona, alguns d' ells inspirats en laminas de la CAMPANA DE GRACIA.

Una disposició conservadora.

Fins are 'ls ajuntaments quan havian de negociar alguna cosa ab lo govern, se dirigian á una persona de la seva confiança.

Aquesta persona 'ls ho feya de franch ó pagant, ó de la manera que ab lo Ajuntament convenian.

Donchs are 't surt lo govern y diu: «Desde 'l dia 26 del present no s' admitirá cap recurs de cap ajuntament que no vaja per conducto de alguna persona perteneixent al colégi de agents de negocis.»

¡Pobres ajuntaments! Després de haverlos arrencat las plomas y 'ls canons, are 'ls socarri-man.

El *Tiempo* periódich ministerial:

«La lley de matrimoni civil vá deixar cessants á molts milers de legíims pares de familia.»

La lley del matrimoni civil no vá deixar cessant á ningú, ni vá quitar la llibertat de ningú, ni siquiera als que eran casats y obligarlos á refermar lo matrimoni pels procediments novament establerts.

Aixó de fer lleys retroactivas, es á dir lleys que tirin cossas, se queda pèls conservadors.

A Santa María del Mar las limosnas que hi ha dintre de las caixetas s' han fet fonedissas.

D' en tant en tant en la mateixa iglesia succeheixen robos de alhajas y altres objectes.

Y lo més notable es que aquests robos se verifican á porta tancada, de nit, quan l' iglesia ja no está oberta.

Avants feyan miracles los sants; are 'ls fan los lladres.

L' *Imparcial* ha dit que 'l centro era una roda inútil del organisme polítich.

Y té rahó l' *Imparcial*, una roda que gira y no encaixa ab cap més.

Un grupet que en lo Congrés se coloca sota 'l rellotje esperant que soni l' hora de pujá al poder. Y espera assegut y l' hora no arriba.

Un centralista deya:

—Avuy encare no som una dotzena; pero que fassan una proba, que 'ns cridin al poder.

Anirém al ministeri y no hi haurá pron destinos per la gent que 's presentarán á demanar-ne.
Que 'ns contin á l' hora de la cullita, no are que tot just brotém.

Lo gese de Foment de la provincia de Girona passa una visita als estudis.
Arriba á la Selva y per compte d' enterarse de si 'ls noys estan més ó ménos adelantats, pregunta al mestre:
—¿Qué tal? Ja vá á missa cada dinmenje?
Si jo fos mestre l' hi hauria dit: —¿Qué no véu que la debilitat no m' hi deixa arribar?

Un capellá que arriba á un poble de Galicia se 'n vá á la presó á confessar á un criminal.
Després s' adona que durant la confessió l' hi ha fet corre un magnífich cronómetro, d' or.
No sabem que admirar més, si la pobresa del ministre de Déu, ó la compunció del lladre penitent.

Alguns acreedors de D.ª Baldomera 's figuran que se 'ls tornaran los quartos y 'ls interessos á rahó de ral per duro cada mes.
D.ª Baldomera es repugnant; pero 'ls usurers que s' hi van deixar caure son tan repugnants com ella.
Jo crech que seria just que la justícia s' ho menjes tot.

Paraulas de «El Parlamento.»
«Passarém l' istiu tranquil y pèl Setembre... Pèl Setembre estarán tots los camins despejats.»
¡Home, pèl Setembre!
Mirin qu' es casualitat.

THERMIDOR.

Ja dels ministres la colla cap á fora se 'n ha anat, com si no haguesin trencat jamay cap pat ni cap olla.
Allí, junt ab los companys riuben, menjan, monhen gresea, y buscant sempre la fresca, prenen banys.

Tambè nosaltres aquí, veyent que la calor apreta, sense ga-tá una pesseta fem lo que fan ells allí.

Y per mil medis estranys, y tocant tots los registres, imitant á n' als ministres, prenem banys.

Los pobres treballadors que á cents limona demanan, (ab tot y que avuy nos manan los senyors conservadors), mentres ab penas y planys un bossinet de pa imploran, ab las llágrimas que ploran, prenen banys.

Los que per fortuna encara treballan ó poch ó molt, sofrint la calor y 'l sol que 'ls rosteix clatell y cara; tot escoltant los reganys dels majordoms que 'ls vigilan, ab la subor que destilan, prenen banys.

Tota aquesta gent pavana que 's creman tant fàcilment, perque aquí estan malament ó perque 'ls dona la gana, quan, (com passa tots los anys), se matan al mar tirantse, mentres tant van o'egantse, prenen banys.

Las noyas enamoradas que, victimas del amor, buscan consol en la mort, veyentse ja abandonadas; si per acabá 'ls afanys apelan al sal-fumant, ab tot y que 's van cremant, prenen banys.

Y 'ls pobrets de's periodistas que encar que la llengua 'ls tenta, saben que 'l decret d' imprenta porta conseqüencias tristas; fugint dels sens molts paranyes y del bastó que d' ell raja, súan tal gota... que, vaja, prenen banys.

C. GUMÁ.

L' altre dia 'l Senyor Corrons vá voler pendre la paraula en la junta del Cens, y ho vá fer efectivament dihent més disbarats que mots.
Vá voler pronunciar un terme lluhit y per compte de dir *calificatvo* vá dir *clarificatvo*.
¡Quina llástima d' home que quan vulga parlar no 's posi unas ulleras á la llengua!

Dimecres era 'l dia de Sant Albert.
¡Lo Sant del Sr. Faural!
Per lo tant encare hi soch á temps, que tots los sants tenen cap-vuitada.
La música del municipi vá ferli una serenata; jo l' hi faré una

DÉCIMA.

Desitjo D. Albert Faura de cor, molt sincerament, qu' en tal dia l' any vinent. poguém cridarli «vá caure.»
Mon desitj l' ha de complaure, que es desitj molt simpatic. Desitjo qu' es quedi estatic, contemplant llavors sa altesa molt gás, molta limpiea y un arcalde democrátich.

Ja s' ha publicat la ley prohibint que 'ls noys menors de 16 anys prenguin part en los treballs acrobátichs, gimnástichs etc. etc.
¡Vels' hi aquí una ley que deixa sense criaturas al partit constitucional!

En las iglesias de Lleyda continuan recullint limosnas per Pio IX.
Pero senyors, si ja fá mitj any que varen enterrarlo.
Millor seria que diguessin la veritat; millor seria que diguessin:
Limosnas per l' anguila.

Entre un torero y un curiós:
—¿Y que hi anéu á fer al salons de la noblesa?
—Hi aném á torear: allá hi exercitém el toreo de salon.
—Y també hi ha toro?
—Si hi ha toro diu? Als salons de la noblesa may hi faltan banyas.

S' ha autorisat á Madrid la publicació de un nou periódich titolat «La Correspondencia de los bufos.»
Lo govern pren las sévas precaucions.
«La Correspondencia de España» es l' órgano de tots los governs haguts y per haber.
Y naturalment, autorisa la publicació de una Correspondencia que 'l defensi sempre, la Correspondencia de los bufos.

¿Saben quans individnos del clero cobran del presupuesto?
25.794 individuos.
Vels' hi aquí 32 batallons de 800 homes cada un.

A París hi ha un globo cautiu, que lligat ab una corda s' eleva cosa de 600 metros.
L' altre dia vá anarhi 'l Terso.
¡May s' havia vist tant elevat!
Per elevarlo més, no hauria sigut mal que haguessen romput la corda.
¡Apa xatet! Cap á la lluna.

Una caricatura estrangera.
Turquia está apeguda; l' Inglaterra vá per alsarla, y 's queda ab un tros de ella, l' isla de Chipre.
—No m' alsis, diu la Turquia; cada vegada que 'u probas te quedas ab un tros meu entre las mans.

L' altre dia vá haberhi un desaffo á Sarriá entre dos vells de setanta anys.
—¿A qué vá ser?
—A sobre.
—¡Gats, borrarngos!
—¿Donchs á que haurian hagut de desafarse?
—¿A qué? A corre.

Lo Sr. Fontrodona encare no s' ha fet allargar los pantalons.
Per mor de Déu. Sr. Fontrodona, posisbi allargas; miri que 'l dia que cayga de tant alt plad s' aixafa com una truita.

En lo restaurant del Liceo:
Lo mosso: —¿Qué vol pendre?
Lo consumidor: —¿No es lo Liceo aquí?
Lo mosso: —Si senyor.
Lo consumidor: —Ja veurá vinga un tros dels Hugonots.

L' altre dia deya un periódich que havia arribat un barco de la Habana portant tans homes y tal caritat en plata, sense que hi hagués hagut cap defunció per la febra groga.
Un noy al llegirho deya: —Papá, quant una pesseta agafa la febra amarilla, déu tornarse una dobleta de cinch duros.

Los periódichs de medicina donan compte cada senmana del estat de salut de la població y de las defuncions ocorregudas.
Y cada senmana cometen una omisió sensible.
Haurian de dir: «Ademès tres periódichs que han passatá millor vida de una *fisca. itis* aguda.»

Per las cantonadas de Brusclas l' altre dia vá sortir un catelon que deya:
«LO REY LEOPOLDO II ASSESSINAT.»
«LO CONDE DE FLANDES ENVENENAT.»
Tothom s' agrupava á llegirho. Y tothom veya que al dessota deya:
«De segur que aquests successos no causarian tanta s'n ació com l' invent de unas máquinas de cusir... etc., etc.»
Calculin si es possible fer un anunci mes llamatiu.

Per l' Octubre una pelegrinació de católichs se 'n anira á Roma.
Esperan l' Octubre, perque llavors ja comensa á fer una mica de fret, y fan bé.
Un viatge á l' istiu ab tanta llana déu ser molt incómodo.

Jo desitjo als pelegrins que se'n hi vajan y no tornin.
Ademès un altra cosa. Si entre-mitj dels romeros poden endurse 'n á n' en Romero Robledo fins soch capés de agrahils'hi.

Un deya parlant de 'n Romero Robledo.
—Désenganyéuvos, aquest andalús es lo brás dret del govern.
Y un responia:
—Senyal segura de que aquest govern es esquerrá.

Los periódichs ministerials als constitucionals:
—«No signéu gats. vosaltres seréu los heréus de la present situació. Féu bondat y l' herencia es vostra.»

Los constitucionals no s' entenen de tancar y obrir las orellas.
La situació es un d' aquells senyors vells sense familia que dihen á la criada: —Tú procura cuydarme bé, y á l' hora de la mort tot será per tú.
La criada s' esmera, lo vellot viu una pila d' anys, al últim hi peta... y llavors surt un cusí valenciá y s' emporta l' herencia.

— En Perico l' altre dia volent suicidarse vá tirar-se daltabaix del terrat.
—¿Y vá ferse mal?
—Cá; com qu' es tant calmós de genit, desde 'l terrat al carrer vá estarhi cosa de un quart d' hora.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans: N. Soronellas, Pau Sala y Moratilla.
Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tamoch lo qu' envian los ciutadans F. Berga, Brillant, Nas de lloro, P. Rius, L. Graué, F. Planas y M. Suscitor, Cinada 3 dias Nas ratat, Ganso dels mes gansos, M. de Z. (a) E. Indiant, Gura, Sereno del barri, Sadarreta, P. Viñas, Trill, J. Arnau, Vi del Priorat, Manel Ganyota y comp., F. nals y Magariñyas.
Ciut. dá P. Calongí Enterats y queda satisfet.—Home del bombo: Idem idem.—Barineta madrilenya Hi anirá 'l trenca-closcas.—Pau Sala: Publicarém dos geroglífichs.—M. de Z. (a) Estudiant: Hi anirá la conversa.—B. Boroiat: Idem idem.—G. Padana: Mirarém de publicar la poesia.—Pau Gri-Pau: Publicarém dos caberías.—Moratilla: Hi anirá una mudansa.—N. Soronellas: idem idem.—Comerciant de rosquillas: Publicarém lo geroglífich.—C. Loñip: Hi anirá 'l trenca-closcas.

SOLUCIONS.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Pagano.
2. Id. 2.ª—Torrellas.
3. ENDAVINALLA.—Palmatoria.
4. ANAGRAMA.—Capo, poca, paco, copa.
5. MUDANSA.—Xato, bata, rata, gata.
6. TRENCA-CLOSCAS.—Cerrera.
7. CABORIA.

C	r	e	m	a
R	a	m	a	l
E	m	b	u	t
M	a	u	l	a
A	i	t	a	r

8. GEROGLÍFICH.—Tots les extrems son dolents.

Han endevinat totes las solucions los ciutadans Mil homes y J. B. C.: n' ha endevinades 6. Que hi fas; 5, Trenca-lós; 3, C. Loñip y Giar; 2 B. i' lant y Comerçiant de Rosquillas, y una no mes F. Berga.

I.

¡Hu tres! burro, ó sino 't pegot
 Deya un carreter cremat
 no poguent arrencá l carro
 ni fe caminá l caball.
 Y diu que va tot gran grezca
 porque un cipa o hi va anar,
 y ab la prima dos volia
 puaxar al pobre animal.

BARRINETA MADRINYA.

II.

Lo tot es un nom de dena;
 lletra consonant primera;

nota musical tercera,
 y nota també es segona.

PAU SOLA.

MUDANSA.

Tot lo tot una tot finch
 que 's passeja per la tot,
 servin' me de t t quant vinch
 á la nit á dormí al Clot.

FELIU BERGA.

ANAGRAMA.

Al tot jo per un carrer
 d' una tot me vaig preñar
 molt tot en quan á tocar
 y dolsa parlanli be.

POETA RETIRAT.

TRENCA-CLOSCAS.

Á LA TARDE PURO.

Formar lo nom de un poble de Catalunya.

ESTEVE FUSTÉ.

CONVERSA.

- Pepetol ¡Diu que 't casast
- Dissapte si Deu ho vol.
- ¿Es guapo?
- Está molt fresch y molt sa.
- ¡Ba! ¿Te molts dinés?
- Te baqueta y altres pells, dinés, no.
- De qué fo? ¿com se diu?
- Entre tú y jo hu acabem de dir.

CÓMICH D' HORTA.

QUADRAT ARITMÉTICH.

Sustituir los punts ab números que sumats hori-
 zontal, vertical y diagonalment dengua la suma 23.

GEROGLÍFICH.

Y A

dilluns + dimars dijous
K L I N G
 0 nini 1.

CÓMICH D' HORTA.

ANUNCIS.

LA GACETA DE CATALUÑA.

Periódico diario que se publica mañana y tarda.

ÓRGANO DE LA DEMOCRACIA.
 6 reales al mes en Barcelona.
 24 reales trimestre fuera.

Se admiten suscripciones y anuncios en la Adminis-
 tracion Rambla de Sta. Mónica, 4, tienda y en la librería
 de Lopez, Rambla del Centro, 20.

MEDICAMENTOS DEL DR. WOOM

(NORT-AMERICÁ.)

AIXAROP

ANTIDIARREICH Y ESTOMACAL.

Cura radicalment tota clase de diarrea catarro del
 estómach é intestinos, cólich nerviós, dolor de estó-
 mach y de ventre, vomits y pujos.

Aixarop-Lactifich.

PER AUMENTAR LA SECRECIÓ DE LA LLET.
 DE GRAN INTERES PER LAS MARES Y DIDAS.
 Aquest aixarop te la propietat d' augmentar la canti-
 tat y calitat de la llet, y desperta la gana tant en los
 noys com en las mares é didas que 'l prenen: 'ls cura
 també la diarrea, 'ls vomits, 'ls cuchs y lo catarro.

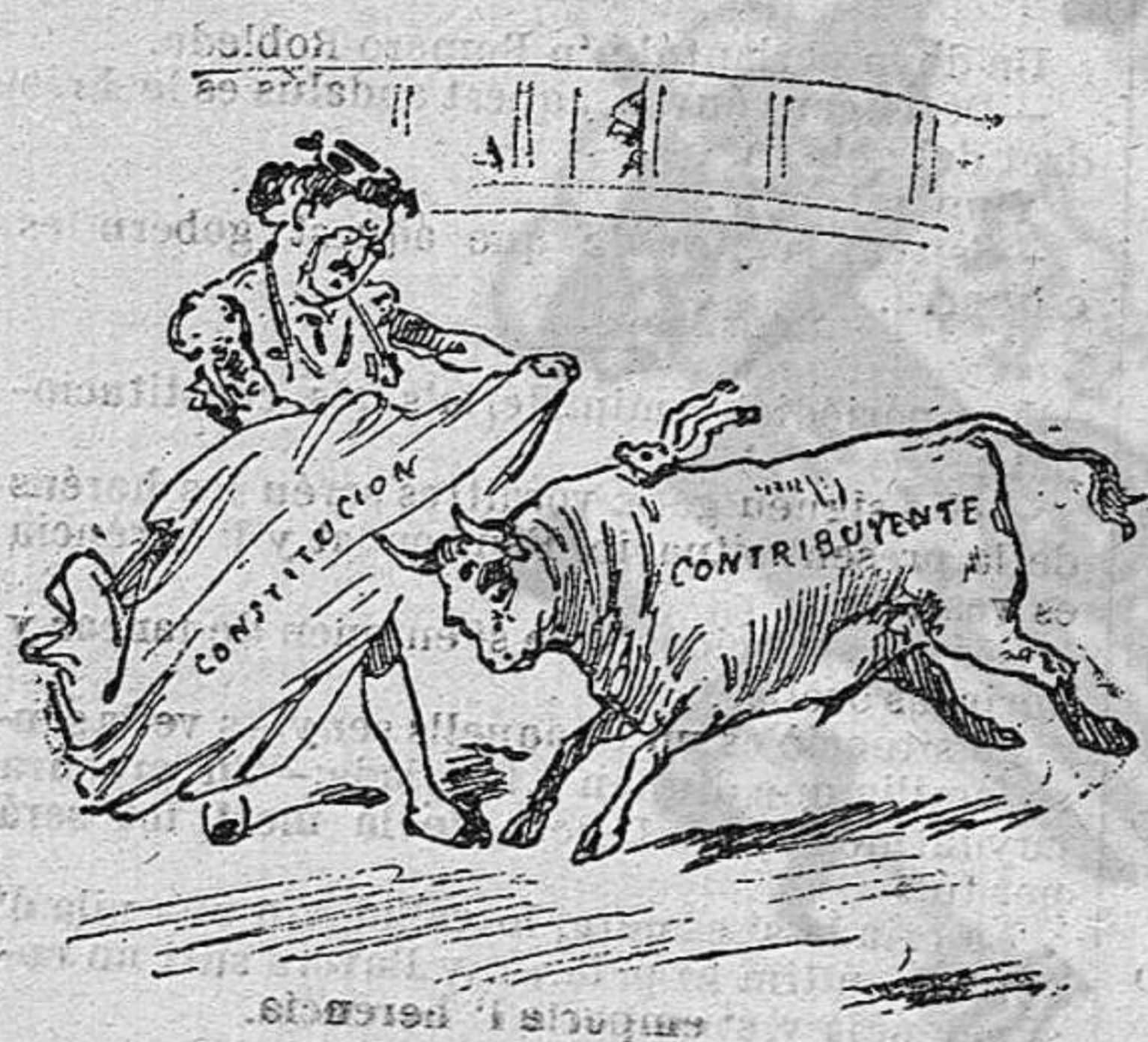
BARCELONA

Únic diposit: Carrer Petritzol, 2, botiga.

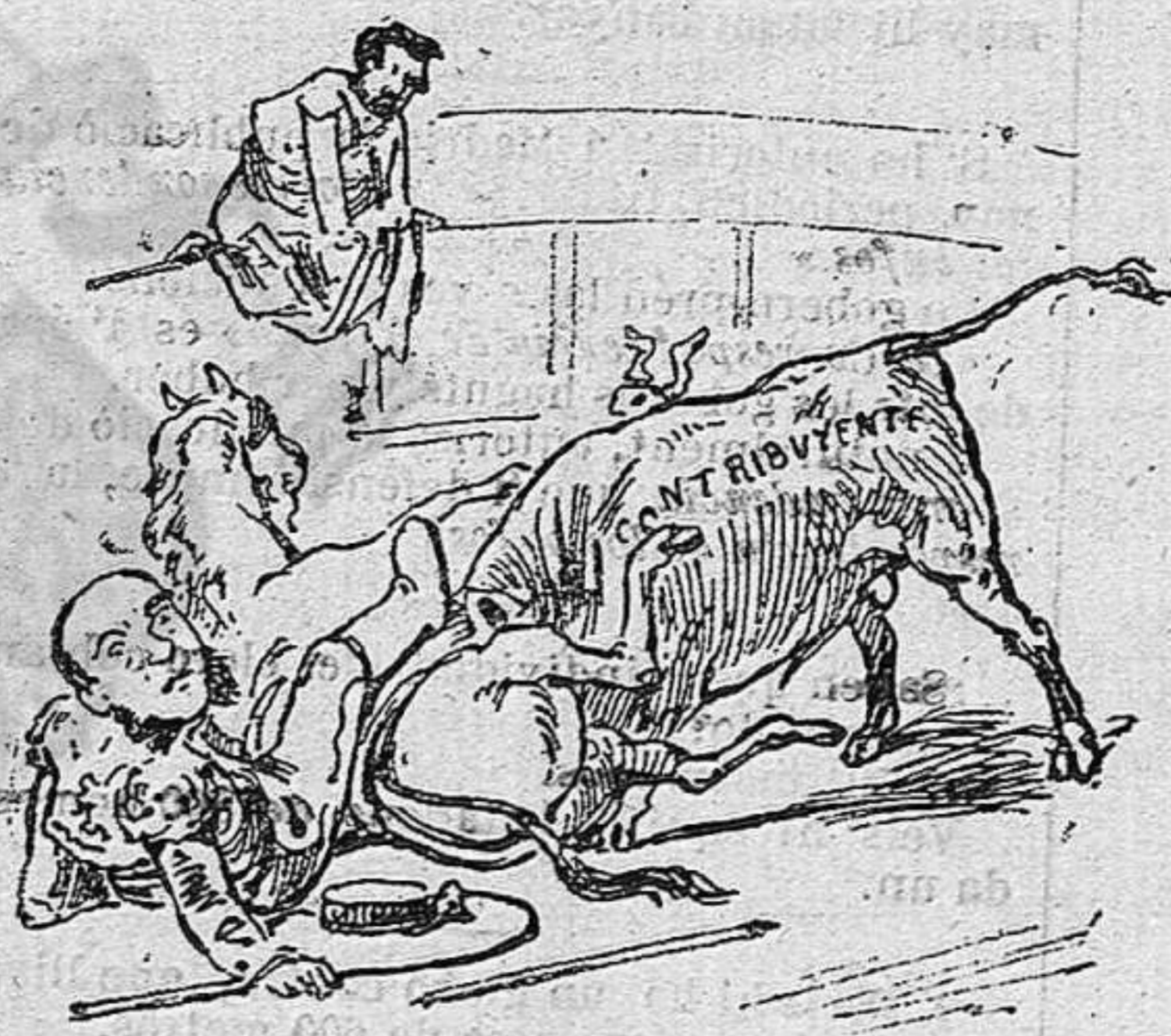
LOPEZ, Editor.—Rambla del Miti.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

RECORTS DE LA SENMANA. - Toro de gracia: «Contribuyente.»

El Malagueño lo para.

Apaga un mechero.

El tio Curro salta la garrocha.

El banderillero Oro-vió le clava tres pares
 de contribuciones.

Araña (a) Comisionado de apremios le arranca
 la camisa.

Finis coronat opus,
 Los millors toros se 'ls menjan los drops.